

ZPRÁVODAJ

ŘK farnosti
Stará Boleslav
Únor 2020

Svátek Stolce svatého Petra, apoštola - 22. února

Tento svátek připomíná primát - prvenství apoštola Petra a jeho následovníků (papežů) mezi ostatními apoštoly (biskupy). Tuto službu ustanovil sám Ježíš a jako první jí svěřil právě Petrovi. Jemu Ježíš řekl: „Ty jsi Petr – Skála a na té skále zbuduji svou církev a pekelné mocnosti ji nepřemohou. Tobě dám klíče království nebeského...” (Mt 16,18-19). Ježíš ustanovil Petra za svého představitele, a tím i za svého nástupce, za garanta růstu, jednoty a přežití

církve. Petrova služba - papežství - je potřebná proto, aby se křesťanská víra zachovala a přežila. Petrův úkol jako služebníka církve spočívá v tom, aby v lásce a pokoře byla zachována víra a jednotu. A aby se evangelium šířilo do celého světa.

Kromě výše zmíněného úryvku svědčí o pověření Petra vedením církve také závěr Janova evangelia, kde se Kristus třikrát ptá Petra, zda ho miluje, a třikrát mu říká: "Pas moje ovce" (srov. Jan 21,15-19). Petr také stojí v seznamech apoštolů vždy na prvním místě. Katechismus katolické církve proto říká: "Kristus ustanovil Dvanáct 'jako sbor nebo stálou skupinu, které dal do čela Petra, vyvoleného z nich samých'. 'Jako z rozhodnutí Pána svatý Petr a ostatní apoštolové tvoří jeden apoštolský sbor, právě tak jsou odpovídajícím způsobem mezi sebou spojeni římský biskup, Petrův nástupce, a biskupové, nástupci apoštolů.'"

Petrovo pověření a poslání tedy nesouvisí jen s počátkem církve. Prostřednictvím tohoto úřadu papež vede církev až do druhého příchodu Ježíše Krista na konci časů. Papež církvi slouží a udržuje její jednotu, veden Duchem Svatým a Ježíšem Kristem. Katolická církev – přes všechna pronásledování, všechny boje, vnitřní i vnější problémy a různé skandály – vytrvala ve věrnosti Ježíšovým příkazům už dva tisíce let. Ježíš řekl, že pokud církev bude stát na skále – Petrovi, tak navzdory všem útokům říše smrti církev zvítězí. Bude neporazitelná.

Nejstarší zmínky o oslavě dne, kdy podle tradice apoštol Petr usedl na biskupský stolec v městě Římě, se datují do 4. století. Slavnost probíhala 18.1. v Priscilliných katakombách, o kterých starobylé doklady mluví jako o místě, "kde svatý Petr seděl nejprve" (*ubi prius sedit sanctus Petrus*). Zde se ve starověku uctívala katedra, tedy starobylý dřevěný stolec, na kterém římský biskup uděloval novokřtěncům svátost biřmování. Katedra se však nedochovala a byla pravděpodobně zničena při nájezdech barbarů v 5. století.

Druhým datem, spojeným s Petrovým biskupským úřadem, je 22.únor. Tradice jej uvádí jako den, kdy Petr u Césareje Filipovy vyznal Ježíše jako Božího Syna a jako Petr – Skála byl ustanoven "základem církve". Římská církev tento svátek slavila v bazilice nad apoštolovým hrobem, tedy na místě dnešní vatikánské baziliky. I zde byla uchovávána a uctívána katedra, používaná Petrem při křestních a biřmovacích obřadech. Historikové se domnívají, že datum 22.2. odkazuje k posvěcení křesťanského bohoslužebného prostoru v samotném městě Římě, neboť Priscilliny katakomby byly od tehdejšího města vzdálené. Později, v 9. století, byl tento svátek spojován s Petrovým úřadem biskupa v Antiochii. Po liturgické reformě druhého vatikánského koncilu bylo lednové

datum z kalendáře odstraněno a svátkem, připomínajícím základy papežství, se stal 22. únor.

Výraz Svatý stolec (lat. Sancta Sedes, či Sedes Apostolica) vyjadřuje funkci římského biskupa - papeže. Latinský výraz sedes lze do češtiny přeložit jako sedadlo, (královský) trůn, katedra, sídlo, domov, sedlo. „Svatý stolec“ je „hlavním biskupstvím“ katolické církve ve světě. Tento termín se používá již od raného křesťanství.

Katedra byla na přání papeže Alexandra VII. (1655-1667) zahrnuta do architektury oltáře v závěru baziliky a umístěna do bronzové schrány, podpírané sochami čtyř učitelů církve – Ambrože, Augustina, Atanáše a Jana Zlatoústého, které zhotovil sochař Gian Lorenzo Bernini. V roce 1867, u příležitosti oslav 1800. výročí mučednické smrti apoštolů Petra a Pavla, byla katedra na čas ze schrány vyjmuta a vystavena k veřejné účtě.

www.cirkev.cz, pastorage.cz

Popeleční středa - 26. února

Již od konce 11. století se na Popeleční středu uděluje popelem znamení kříže na čelo věřících. Přijetí popelce je znamením kajícího převzatým z biblické tradice a uchovávaným v církvi až do dnešní doby. Symbolicky se tak naznačuje stav člověka, který vyznává před Bohem svůj mnohdy špatný život, své nepravosti, svůj hřích a vyjadřuje vůli vnitřně se obrátit s nadějí, že mu Bůh odpustí.

V dobách raného křesťanství byl první den postní doby dnem, během kterého těžcí hříšníci zahajovali veřejné pokání, které trvalo přes celou postní dobu, během které byli vykázáni z kostela a u kostelních dveří prosili věřící o modlitby. Vykázání z kostela předcházelo symbolické sypání si popela na hlavu jako znak pokání. Zatímco veřejné pokání vymizelo, sypání popela coby symbol pokání přetrvávalo a dnes je znamení kříže popelem na čele věřících součástí obřadů popeleční středy.

Používaný popel se získává spálením ratolestí posvěcených o Květné neděli předchozího roku a před udílením znamení popelce se svěťtí. Jsou věřící znamenáni na čele popelem za slov „Čiňte pokání a věřte evangelium!“ (Mk 1,15) či „Pamatuj, že jsi prach a v prach se navrátíš!“ (Gn. 3,19). V tradičním římském ritu znamená osoba klečící a kněz jí buďto sype popel na hlavu, či ji znamená popelem na čele a říká „Memento, homo, quia pulvis es, et in pulverem reverteris!“

Ježíšova výzva k obrácení a k pokání, která zaznívá na Popeleční středu, nemíří především na vnější skutky, “žíněné roucho a popel”, posty a umrtvování, nýbrž na obrácení srdce, na vnitřní pokání a obnovu. Bez toho by vnější kající skutky zůstaly neplodné a lživé. Vnitřní obrácení motivuje k tomu, aby se takový postoj projevil i navenek. Jde o radikální rozchod s hříchem, což znamená odvrácení se od zla a naopak nové zaměření celého života k Bohu. Toto obrácení ovšem není výsledkem jen jakési “duchovní gymnastiky”, ale je především působením samého Boha v životě člověka. Bůh nám dává sílu a možnost začít znovu. Když objevíme velikost Boha a jeho pozitivní vztah k nám, snažíme se odpovídat adekvátním způsobem.

Popeleční středou se otevírá doba postní, liturgický čas, který vede věřící k přípravě na velikonoční svátky. Dobře začít je velké umění. Známe to velmi dobře z koncertních síní: po nástupu orchestru se celý sál ztiší, dirigent vytvoří časový prostor pro hudebníky i posluchače, aby se naladili na očekávanou skladbu. Pak zvedne ruce a dá pokyn k začátku. Popeleční středou začíná doba, která má být velmi dobře provedenou skladbou: je to čtyřicet dní, v nichž probíhá proměna člověka, prožíváme pokání a obnovu, zvažujeme a rozhodujeme se pro návrat zpět k Bohu, pokud jsme ho nějak opustili.

Půst je vyhrazený čas, a proto si ho i každý jedinec musí ve svém životě vyhradit. Vyhradit k čemu? K pokání, obrácení a obnově. Pro někoho to může znamenat, že opět najde ve svém životě ticho, okamžiky ztišení a modlitby. Jiný bude v době postní rozlišovat ve svém životě schizofrenní postoje, různé nátěry a masky, které bude moci odložit. Někdo jiný bude muset vyčistit "studnu svého života", aby znovu našel smysl a cíl svého žití. Pro jiného bude doba postní stálou modlitbou o světlo víry, jiný zase bude svůj život zbavovat "kvasu lži", aby mohl žít v pravdě.

Postní doba je čas, v němž se spojujeme s Izraelem, který dlouhých 40 let putoval po poušti v počátcích své existence. I Kristus na začátku svého veřejného působení byl Duchem vyveden na poušť (Mk 1,12), kde bojoval o ryzost svého poslání. Sílu, rozhodnost, uvážlivost i moudrost k tomuto boji čerpal z Božího slova. Byl schopen odhalit i velmi sofistikovaná ďábelská pokušení a prokázal, že "Boží slovo je živé, mocné a ostřejší než jakýkoliv dvojsečný meč" (Žid 4,12).

My vstupujeme do doby postní se znamením popela. Popel v sobě nese stopy ohně, jehož síle se musí podřídit všechno: všechno je ohněm ničeno nebo pročišťováno. Proto je nám popelec příslibem obrácení a očištění. Když si letos půjdeme pro popelec, ať je nám počátkem celé doby postní. Ať je nám znamením času Božího milosrdenství, pokání, odpuštění hříchů, obnovené víry, naděje i lásky, tedy času obnovy a proměny.

Papež se v tento den pravidelně vydává na jeden ze sedmi římských pahorků – Aventin, kde v bazilice sv. Sabiny slavil liturgii Popeleční středy. Předchází jí postní procesí z přilehlé baziliky sv. Anselma, kde papeže přivítají tamní otcové benediktini postním hymnem Audi, benigne Conditor (Slyš, Bože Stvořiteli), aby se vzápětí po úvodní modlitbě a za zpěvu litaní vřadili do procesí, vedoucí do baziliky sv. Sabiny, spravované dominikánským řádem. Papež František při jedné takové bohoslužbě v homilií mimo jiné řekl:

„Půst je dobou kladení odporu. Odporu proti dýchavičnosti ducha zamořeného lhostejností, ledabylým chápáním druhého jako toho, do něhož mi nic není, a každým pokusem o zlehčování života zejména těch, kdo na svém těle nesou tíži mnohé povrchnosti. Postní doba je odporem proti toxickému znečišťování prázdnými a nesmyslnými slovy, neomalenou a unáhlenou kritikou, zjednodušujícími analýzami, které nejsou s to dobrat se složitosti lidských problémů, zejména těch nejvíce trpících lidí. Půst je dobou odporu. Odporu proti dýchavičné modlitbě, která uklidňuje naše svědomí, proti almužně, která nás naplňuje zadostiučiněním, a proti postění, které skýtá pocit uspokojení. Půst je dobou kladení odporu proti dýchavičnosti rodící se

z intimismu, který vyobcovává, nechce dosáhnout Boha a odtahuje se od Kristových ran, které jsou přítomny v ranách Jeho bratří; tedy z takové spirituality, která redukuje víru na kulturu ghetta a vyobcovávání.“

**ThLic. Prokop Brož, ThD., www.radiovaticana.cz
Redakčně upraveno**

Lehkým perem o těžké otázce

Recenze knihy **Fabrice Hadjadj: Jak dnes mluvit o Bohu?** (CDK 2016)

Jak mluvit o Bohu ve světě, kde ho popírají, odstrkují a zesměšňují anebo hrubě zneužívají pro vlastní dravé cíle? A jak ho brát do úst zvyklých na plané řeči a chutě všedních dnů?

Fabrice Hadjadj, narozený roku 1971 ve francouzském Nanterre v židovsko-arabské rodině angažované v tehdejších francouzských madistických kruzích, prošel skoro pavlovskou cestou. Poznal zblízka prostředí, kde úcta nedovolí Jméno zapsané čtyřmi písmeny ani vyslovit, i to druhé, které jím v jiném

jazykovém a konfesním světě inflačně hýří, a sám pak řadu let spolu s anarchisty Boha nihilisticky odmítal. V roce 1998 za otcovy těžké nemoci se dal pokřtít a dospěl k hlubokému ukotvení v katolickém křesťanství. Na dotazy ke své konverzi odpovídá udivenou protiotázkou: „Jak jsem vůbec mohl být nevěřící?“

Dnes se počítá k významným filozofům a literátům své generace. Jeho rychle rostoucímu dílu, vynikajícímu svěžím stylem a mistrovstvím vtipných, přesvědčivých paradoxů, se dostává uznání také ze strany církve. Před deseti lety byla „Velkou katolickou cenou za literaturu“ oceněna jeho kniha Úspěšně umřít, anti--metoda, jak žít. Zabývá se v ní životní radostí. Podobně je koncipována i knížka Jak dnes mluvit o Bohu?, zpřístupněná nyní i českému čtenáři. Její podtitul zní Evangelizační anti-pomůcka.

Knihou se vine přesvědčení, že mluvíme-li o nevypověditelném, naše výmluvnost nemůže být bezchybná. Je jen koktavá. Byli si toho vědomi už starozákonní proroci, když se svému poslání zpěchovali. Dnes o Bohu snadno,

nejhojněji a nejkřiklavěji mluví bojovní ateisté a z opačné strany fundamentalisté. Opatrněji se o něm vyjadřují (anebo raději vůbec) agnostikové nebo anonymní křesťané, kteří nechtějí vyčnívat. Autor se i k nim staví káravě. Klade důraz na Pavlovo „Běda mi, kdybych nehlásal evangelium“ a na přesvědčení, že i slovo je skutek. S velkou hloubkou antropologického, biblického a filozofického záběru pak sleduje souvztažnost slovní komunikace, kterou se člověk vydělil z živočišné říše, s Božím Slovem, které se stalo tělem. I v lidském hovoru o každodenních banalitách má své místo vděčný respekt ke Stvořiteli a láska ke slabým tvorům, jimiž jsme my všichni. Hadjadj, často prudší než starší mistr paradoxů Chesterton, tu naši roli v hovoru o Bohu přirovnává k počínání klaunů, kteří se pachtivě snaží v úsilí, jež je přesahuje. Patří sem i postoj lásky k těm, kdo nás jako věřící napadají.

Klaunský tón zvažní a nabývá diskusních rysů v kapitole o Bohu po Osvětimi a Hirošimě a pak o čtyřech podobách dnešních apokalyptických vyhlídek konce lidství. Autor tu mluví o devaluaci řeči a zániku člověka způsobených ideologiemi pokrokařského nihilismu, technokracie, ekologického regresu k přirozenosti primátů a fundamentalistické totality jménem drtícího Boha. Proti Marxově výzvě měnit svět volá autor po potřebě především jej zachovat.

Změnit se musí v duchu evangelia srdce člověka, tedy lidí takových, jací jsou a budou. Spíše než morálku nabádá Hadjadj hlásat naději a možnost spásy. Můžeme koktat a zadržovat. Nejde ale o to mít po ruce ta správná slova o Bohu, ale být jedni druhým Božím slovem.

Luboš Kropáček, arabista

Chrámový sbor VÁCLAV opět „doma“

Chrámový sbor VÁCLAV odzpíval během Adventu několik koncertů, ale ani jeden „doma“ ve Staré Boleslavi. Velmi jsme se proto těšili na 4. ledna 2020, kdy se konalo naše první koncertní vystoupení s Komorním orchestrem FAR MUSICOU ve znovuotevřené bazilice Nanebevzetí Panny Marie. Mnozí z řad posluchačů, ale i účinkujících měli možnost vidět tyto zrekonstruované prostory poprvé a bylo na co se dívat. A nejen prostory dostaly nového „kabátu“, ale generální opravy se dočkaly i naše varhany. Našeho uznání a obdivu si zaslouží náš pan probošt Libor Bulín, který měl celou tíhu oprav na svých bedrech.

Na programu koncertu byly koledy od českých i zahraničních autorů, které jsme zpívali z kůru. V druhé části našeho vystoupení byla uvedena Missa Brevis od Jiřího Pavlici zpívaná v prostoru před hlavním oltářem. Varhanní doprovod i skladby Charlese-Marie Widora a Josefa Bohuslava Foerster, zahrál Ondřej

Valenta, který je hlavním varhaníkem při Královské kolegiální kapitule na pražském Vyšehradě.

Věřím, že hudba v podání orchestru Far Musica a Chrámového sboru Václav umocnila sváteční atmosféru a že si lidé přenesli krásu a pohodu dál do svých domovů.

Za Chrámový sbor VÁCLAV Vendula Boháčová
Foto Veronika Janečková

Tříkrálová sbírka

Letos proběhl jubilejní 20. ročník Tříkrálové sbírky, kterou pořádá Charita ČR. V neděli 5. ledna se konala v kostele sv. Tomáše v Praze 1 bohoslužba slova s požehnáním koledníků a Tříkrálový průvod s velbloudy přes Karlův most na Staroměstské náměstí, zde provedena Česká mše vánoční Jakuba Jana Ryby.

V našem městě je koordinátorem sbírky p. Petr Krejčířek, kterému vděčíme za předání zkušeností a přátelskou pomoc. Ve staroboleslavské části města jsme vybírali na podporu sociálně slabých dětí: zakoupení školních pomůcek, příspěvek na zaplacení kroužků a volnočasových aktivit. Vybralo se 59 971 korun. V brandýské části města se vybíralo na přístavbu dřevěného přístřešku (šatníku) při Azylovém domě a přístupovou cestu k němu. Vybralo se 33 266 korun.

Každý koledující subjekt si může prostřednictvím „Záměru o využití získaných prostředků“ zažádat o částku až 65 % z vybraných peněz. Dalších 15% použije arcidiecézní charita na rekonstrukci Azylového domu pro matky a rodiny s dětmi sv. Máří Magdaleny v Kralupech n. Vlt., sociální bydlení, pomoc rodinám v nouzi a zdravotní péči v Ugandě. Kromě toho se ze sbírky financují také celostátní charitativní projekty a humanitární fond pro pomoc při různých krizových situacích ve světě.

Děkujeme všem, kdo se zúčastnili a ve svém volném čase a chladném počasí chodili v převleku Tří králů a vybírali, velký dík patří i našim skautům. Děkujeme za štědrost všem dárcům, kteří naše kasičky naplnili. Děkujeme také sestřičkám „Společnosti dcer křesťanské lásky sv. Vincence de Paul“, které si svým nasazením a láskou získaly důvěru a kontakty na rodiny, které potřebují podporu a finanční pomoc a vědí nejlépe, jak získané prostředky použít.

Chodila jsem letos s Třemi králi poprvé a byla jsem mile překvapená, s jakou vstřícností jsme se setkávali, a jak si i nevěřící lidé rádi nechávali napsat na dveře požehnání K+M+B+2020 = Kristus ať žehná tomuto domu (Christus Mansionem Benedicat). K naší farnosti patří mnoho obcí, kde jsme vůbec nebyli, protože nemáme dostatek koledníků. Určitě je to zajímavá a hezká aktivita, která každého obohatí o novou zkušenost a přinese radost z účasti na

dobré věci. Budeme rádi, když se k nám za rok připojí další z vás, třeba i dospělí nebo i nevěřící z okruhu vašich příbuzných a přátel. Věřte, že to stojí za to.

Irena Najmanová

Chtěl bych Vám všem poděkovat za podporu Tříkrálové sbírky 2020 a její realizaci ve Staré Boleslavi a v přilehlých obcích.

Do kasiček ve Staré Boleslavi a okolí se vybralo – kasa č. 11 – 20 Kč 59.971,-

Kasička 11 – Stará Boleslav, Skorkov, Mariina legie – 4.223,-

Kasička 12 - Lhota, Dita Gryzová - 8.471,-

Kasička 13 - kostel – Kostelec nad Labem, Všetaty, Kozly, R. D. Pavel Stajner - 2.050,-

Kasička 14 – St. Boleslav, Sr. Damiána – 8.020,-

Kasička 15 - Podbrahy, Eva Miarková - 2.297,-

Kasička 16 - Nový Vestec, Markéta Bahníková, Irena Fajmanová – 2.684,-

Kasička 17 – St. Boleslav, skauti, Monika Káňová – 6.174,-

Kasička 18 - St. Boleslav, skauti, Eva Kospachová - 5.957,-

Kasička 19 - Dřísy, Jitka Vopatová, Dana Vodičková – 12.134,-

Kasička 20 - kostel Skorkov, Libor Bulín - Stará Boleslav, Infocentrum - Zdeňka Tichá – 7.961,-

Děkuji všem, kteří se na sbírce podíleli – především koledníkům.

Děkuji též všem, kteří do kasiček přispěli.

Libor Bulín, farář

Aktivity ve farnosti

- Schůzky Mariiny legie - jídelna Charitního domova, každou středu v 17.30 hodin.
- Tichá adorace eucharistického Krista - kaple Charitního domova (nově Domova svatého Václava), každou sobotu od 18.30 do 19.30 hodin. **(ZMĚNA !)**
- Modlitební setkání nad Písmem: - jídelna Charitního domova, středa 5.2. v 19.00 hodin.
- Setkání farníků s farářem Liborem Bulínem - Na Domečku, úterý 18.2. v 19.00 hodin.
- Patricijské hovory o víře na téma „Buď vůle Tvá“ - jídelna Charitního domova, pondělí 24. 2. v 19.00 hodin.
- Modlitba za národ - jídelna Charitního domova pátek 28. 2. v 16.10 hodin, (po mši svaté).

Z liturgického kalendáře

Únor A. D. 2020

- 2.2. svátek Uvedení Páně do chrámu**
- 3.2. památka svatého Blažeje, biskupa a mučedníka**
- 11.2. památka Panny Marie Lurdské**
- 22.2. svátek Stolce svatého Petra, apoštola**
- 26.2. Popeleční středa**

Světový den nemocných

se slaví ve výroční den zjevení Panny Marie v jihofrancouzských Lurdech. Při mši svaté v bazilice Nanebevzetí Panny Marie v úterý, 11. února v 18.00 hodin bude možné přijmout svátost nemocných.

Křížové cesty

se budou konat po celou svatopostní dobu v bazilice Nanebevzetí Panny Marie, a to každý pátek a každou neděli vždy v 17.30 hodin.

Poutě ve Slavkovicích

2020 2021

2020

Hlavní každoroční poutě

Svátek BM / 19. 4. 2020

Mše sv. v 15.00 hod., slouží arcibiskup Charles Daniel Balvo, apoštolský nuncius v ČR.

Pouť ke sv. Faustyně / 4. 10. 2020

mše sv. v 15.30 hod., slouží Mons. Zdenek Wasserbauer, pomocný biskup pražský.

Každoroční Pěší pouť k BM / 18.–25. 07. 2020

(příhlášky a další informace na www.pout.cz).

Nikodémova noc (20.00 mše svatá, adorace do 23.00)

- 23. 1. • 27. 2. • 26. 3. • 23. 4. • 28. 5. • 25. 6.
- 24. 7. (v rámci pěší pouti) • 27. 8. • 24. 9. • 22. 10.
- 26. 11. • v prosinci NN nebude.

2020/2021

IV. kongres o Božím milosrdenství 11.–13. června 2021 / „Jedině v Kristu“

Od ledna 2020 do května 2021 bude v rámci pouti o 3. sobotách probíhat příprava na kongres, kterou povede otec Slavomír Peklanský, SAC, dle následujících témat:

Úvodní setkání / 18. 1. 2020

(seznámení s programem, prohloubení vztahu s Ježíšem skrze svátosti, praktické rady).

Křest / 15. 2. 2020

(svátost víry a církevní komunity, křest z vody, krve a touhy, symbolika svátosti křtu).

Svátost smíření / 21. 3. 2020, 18. 4. 2020, 16. 5. 2020, 20. 6. 2020, 18. 7. 2020

(smíření s Bohem a církví, dědičný hřích, lehké a těžké hříchy, jak se připravit na svátost smíření, z čeho se nezpovídat, pro koho je generální zpověď, jak se dobře vyzpovídat, jak často a u koho se zpovídat, stálý zpovědník/vůdce, pokání a zadostiučinění, co když nelituji hříchů, hříchy volající o pomstu do nebe, hříchy proti Duchu Svatému).

Eucharistie / 15. 8. 2020, 19. 9. 2020, 17. 10. 2020, 21. 11. 2020, 19. 12. 2020

(svátost Boží lásky, název, příprava na mši svatou, znamení kříže a pozdrav, úkon kajícího, chvalozpěv, bohoslužba slova, kázání, vyznání víry, přímlyvy, příprava darů, svatý, svatý, svatý, proměňování, eucharistická modlitba, Otče náš, lámání chleba, přijímání, díkyvdání, požehnání).

Svátost pomazání nemocných / 16. 1. 2021 (jaké nemoci léčí tato svátost).

Svátost biřmování / 20. 2. 2021

(dary a charismata Ducha Svatého, síla k evangelizaci, svátost uchování křesťanské víry).

Svátost kněžství / 20. 3. 2021

(služebné kněžství, alter Kristus, význam a důležitost této svátosti).

Svátost manželství / 17. 4. 2021

(první ustanovená svátost, proč potřebujeme rodinu, jak dodržet manželský slib).

Cirkev – všeobecná svátost spásy / 15. 5. 2021

(život ve společenství věřících, práva a povinnosti z toho vyplývající).

Poutě o 3. sobotách získají od roku 2020 novou podobu:

- 16.30 růženec
- 17.00 mše sv. (hlavní celebrant: host, překvapení)
- Po mši sv. přednáška v rámci přípravy na kongres (o. Slavomír Peklanský, SAC)
- Korunka a možnost uctění ostatků sv. Faustyny
- cca 18.30–20.00 děkova adorace s modlitbou o uzdravení.

Zpovědní služba ve Slavkovicích po celý rok:

- každou sobotu a neděli od 14.00 do 17.00 hod.
- každou 1. a 3. sobotu od 10.00 do 17.00 hod.

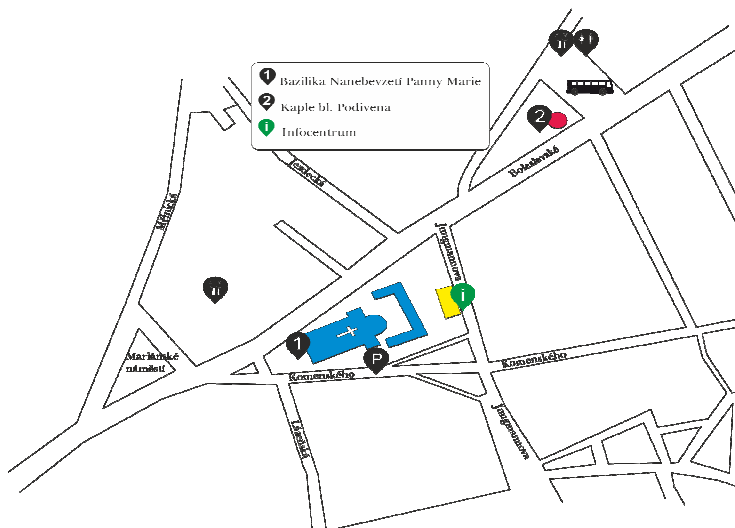
Mše sv. ve Slavkovicích:

- pátek 16.00 hod. • sobota 17.00 hod.
- neděle 10.30 a 17.00 hod.

KONTAKT: Otcové pallotini, tel. 566 502 855–857, www.slavkovice.cz

POUTNÍ MÍSTO STARÁ BOLESLAV

BAZILIKA NANEBEVZETÍ PANNY MARIE

Bazilika Nanebevzetí Panny Marie je zpřístupněna denně kromě pondělí vždy

od 9.00 do 17.00 hodin.

V době bohoslužeb, dalších obřadů (svatby) a kulturních akcí je bazilika vyhrazena pro tyto akce.

Palladium země české je možné zhlédnout po zakoupení vstupenky v Infocentru.

Komentované prohlídky s průvodcem po předchozí

domluvě tel.: 312 313 312.

Informační a kulturní centrum

Jungmannova 468,

250 02 Brandýs nad Labem – Stará Boleslav

kontakt: 312 313 312, 728 663 654

e-mail: infocentrum@staraboleslav.com

Otevírací doba:

úterý – neděle 9.00–12.00 / 13.00–17.00

Těšíme se na Vaši návštěvu!

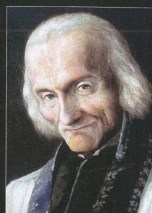

Centrum
Božího milosrdenství
ve Slavkovicích

„Když se jdeme vyzpovídat,
měli bychom pochopit,
co tímto děláme. Lze říct,
že jdeme vytáhnout
hřeby ukřižovanému Pánu.“

Sv. Jan Vianney

Ostatky
sv. Jana Vianneya
ve zpovědnici
kostela ve
Slavkovicích

Zpovědní služba se sv. Janem Vianneyem

Kostel Božího milosrdenství
ve Slavkovicích

Po celý rok

- každou sobotu a neděli
od 14.00 do 17.00 hod.
- každou 1. a 3. sobotu
od 10.00 do 17.00 hod.

- Mše sv. ve Slavkovicích:
- pátek 16.00 hod.
 - sobota 17.00 hod.
 - neděle 10.30 a 17.00 hod.

www.slavkovice.cz / otcové pallotini, tel. 566 502 855-857 / e-mail: info@slavkovice.cz

Pout' Via Sancta Mariana, Stará Boleslav

Na základě knihy Miroslava Kurandy se skupina nadšených lidí v čele se sestrou Dominikou Bohušovou OP rozhodla zahájit rekonstrukci starobylé poutní cesty vedoucí z Prahy do Staré Boleslavi k bazilice Nanebevzetí Panny Marie.

První znovuoobnovená pouť po této cestě se uskutečnila o silvestrovské noci 2019 s cílem návštěvy novoroční slavnostní mše ke cti Matky Boží Panny Marie v nádherně zrekonstruované mariánské bazilice ve Staré Boleslavi.

Foto: Jakub Šerých / Člověk a víra

Pořad bohoslužeb

Den	Hodina	Místo
Pondělí	9.00	bazilika Nanebevzetí Panny Marie - Stará Boleslav
Úterý	18.00	bazilika Nanebevzetí Panny Marie - Stará Boleslav
Středa	9.00	bazilika Nanebevzetí Panny Marie - Stará Boleslav
Čtvrtek	-	
Pátek	18.00	bazilika Nanebevzetí Panny Marie - Stará Boleslav
Sobota	9.00	bazilika Nanebevzetí Panny Marie - Stará Boleslav
Neděle	8.15	kostel svatých Petra a Pavla - Všetaty
	9.00	bazilika Nanebevzetí Panny Marie - Stará Boleslav
	9.30	kostel Všech svatých – Kozly
	10.30	kostel svatého Víta - Kostelec nad Labem
	10.30	kostel svatého Jana Křtitele - Skorkov
	18.00	bazilika Nanebevzetí Panny Marie - Stará Boleslav

*Farní zpravodaj vydává Římskokatolická farnost Stará Boleslav,
Lázeňská 61, 250 01 Stará Boleslav; www.staraboleslav.com.*

*Duchovní správce: J.M. Libor Bulín, mobil: 602 542 847; e-mail: liborbulin@seznam.cz
Příspěvky, připomínky zasílejte na adresu: v.simik@centrum.cz*